

H. C. Hansen: Det skal kun være et par korte bemærkninger. Det ærede medlem hr. Oluf Pedersen havde jo ingen yderligere bemærkninger at fremsætte. Det ærede medlem tillagde mig en udtalelse om, at de 100 millioner, som hans grundskyldsforslag gik ud på, var jo ikke noget. Det er ikke mig bekendt, at jeg har fremsat en sådan udtalelse. Det, jeg har sagt, er, at det ærede medlems parti stillede et forslag om grundskyld, som, såvidt jeg erindrer, var på 100 millioner — det er rigtigt, at jeg ikke erindrede det nøje, om det var på 80, 90 eller 100 millioner —, og at det ærede medlems parti samtidig foreslog, at disse 100 millioner skulle bruges til skattelettelser på andre områder. Er det ikke rigtigt, ærede medlem? (*Oluf Pedersen:* Jeg skal nok komme op og svare!). Det ville glæde mig overordentligt. — Men det var altså det, jeg sagde, og det ærede medlem skal ikke polemisere imod noget, jeg ikke har sagt.

Det ærede medlem hr. Alfred Jensen sagde, at jeg lo ad alvorlige problemer. Jeg har ikke let ad alvorlige problemer, jeg lo ad det ærede medlem, det er en anden ting. Det ærede medlem sagde heroppe fra talerstolen, at nu mødte han ikke som tidligere folk ude omkring, der var tilfredse, nu kom den ene efter den anden og sagde til ham: Hvorfor i alverden gennemfører I det og det på rigsdagen? Det lo jeg ad, for det må være mærkelige mennesker, der finder på at spørge det ærede medlem hr. Alfred Jensen, hvad han har været med til at gennemføre her — ligesom hvis de ville spørge retsforbundet. De ærede medlemmer fra de to partier kan stille forslag om at ophæve love og om at gå imod vedtagelser af det ene eller det andet, men medvirke til noget, som koster en smule ansvarsfølelse overfor vælgerne, det vil de ærede partier ikke.

Der var både i det ærede medlem hr. Alfred Jensens og i det ærede medlem hr. Oluf Pedersens bemærkninger en antydning af, at man ikke kunne forstå, at mit parti ikke ville springe fra og være med til at ophæve loven, og man hentydede til, hvad det ærede medlem hr. Hans Hedtoft har sagt ved et møde. Det ærede medlem hr. Alfred Jensen forsøgte samtidig at forklare udfra sin politiske indsigt, at vi behøver ikke at være bange for konsekvenserne, og hvad der hænger sammen dermed. Der er en ting, som for mit parti er meget afgørende, og det er dette — jeg beklager, at de to ærede medlemmer ikke har forståelsen af det —, at en aftale er en aftale. Dette tings arbejde bygger i

vid udstrækning herpå. De partier, hvis ord i en aftale man ikke kan stole på, kan ikke være med i det lange løb til at bygge et sagligt, fornuftigt samarbejde op her på rigsdagen. Mit parti har sagt, da der fra forskelligt regeringshold blev fremsat udtalelser, som enten var klart imod loven, som „Nationaltidende“s, eller var mærkelige i deres form, som statsministerens: Hvad er meningen? Mener regeringen, at den ønsker loven afskaffet? Da regeringspartierne klart har sagt, at de opretholder forliget, løber mit parti ikke fra en truffen aftale. Det gør vi heller ikke i dag.

Ølgaard: Det ærede medlem hr. Oluf Pedersen sagde, at vi efter grundloven nok havde lov til at opkræve skatter, men at den bundne opsparing var grundlovsstridig. Se, det grundlovsstridige må være det, at her betales pengene tilbage til dem, der har afleveret dem! Overfor en sådan logik må jeg selvfølgelig give op, selvom jeg måske også risikerer en gang til at blive stemplet som en mand, der ingen forstand har på det hele — det var det, det ærede medlem hr. Oluf Pedersen tillod sig at sige. Det trøstede mig jo noget, at det ærede medlem hr. H. C. Hansen fik samme skudsmål. Det er den slags ting, man siger, når man ingen argumenter har. Men der er een ting, man kan sige om de fire partier, der har gennemført kriseforliget og den bundne opsparing: det var i hvert fald ikke leflen for vælgerne eller noget i retning af stemmekøb, der fik dem til det. De har tværtimod sagt, at skal landets økonomi rettes op, må der tages et tag, som hele befolkningen må være fælles om. Der er byrder ved dette her, og de er hårde. Jeg tror, vi er inde i en periode, hvor den folkelige politiske oplysning og modenhed og ansvarsfølelsen overfor vort demokrati skal stå sin prøve. De fire partier har ikke gjort dette her for at blive populære, men de har følt sig forpligtede til at gøre det, fordi det er rigtigt. Det er rigtigt, når vi skal nå det mål, som jo dog sikkert befolkningen ønsker, nemlig at få orden i vort lands økonomi. Jeg tror ligesom de to ærede medlemmer hr. H. C. Hansen og hr. Bertel Dahlgaard på, at befolkningen her i landet har en sådan politisk modenhed, at den er i stand til at bedømme de agitatoriske krumspring, som her finder sted.

Poul Møller: Det ærede medlem hr. Oluf Pedersen var meget vred over, at jeg havde tilladt mig at citere ham, og sagde: jeg har sagt, at det kun var en ompostering,